

anarchist-archive.org · anarchist-archive@riseup.net

Anarchist Archive

2018-02-12

Estelle

Rouvikonas

från media, allt från raffinerad ironi till att utmåla oss som illavarslande terrorister” berättar N.K. När jag frågar Thanasis hur reaktionerna är från allmänheten svarar han att han upplever dom som positiva överlag, trots att vissa aktioner innefattar ex sabotage av kontorsmaterial och beskrivs i media som ”valdsamma”. Rouvikonas som grupp har ökat sin aktivism markant, men i samband med det tillkommer även ökad statlig repression. I oktober ockuperade Rouvikonas Spaniens ambassad och för det åtalades 18 av medlemmarna. Hur ska ni skydda er från den ökade repressionen, frågar Thanasis. Det är helt enkelt att vi blir så många att staten inte kan komma åt oss lika lätt och obemärkt svarar Thanasis. På K-Vox träffar vi även fler medlemmar ur Rouvikonas. Vi träffar även K.G som har varit medlem i ca 6 månader. Han är lite yngre än dom andra som vi har träffat men har själv varit aktiv i en annan grupp innan han bestämde sig för att byta grupp och istället bli medlem i Rouvikonas. Och det är just den höga aktivismnivån som har lockat K.G till Rouvikonas. Medan vi sitter och pratar visar det sig att det är ett möte för nya medlemmar och K.G smiter iväg. Det blir också det sista officiella samtalet vi har med Rouvikonas. Men så gott som varje kväll går vi ner till K-Vox och tar en öl/kaffe och småpratar med dom som hänger där. Det är svårt att låta bli, det är en otroligt behaglig atmosfär på K-Vox, det är billigt, folket är trevliga och det känns allmänt bra att vara omgiven av kamrater. Att liksom, bara vara och känna sig trygg med det. Den hemiska världen utanför känns så långt bort när en sitter där. Vi finner fler liknande ställen i Exarchia, och i nästa inlägg kommer jag att skriva om en annan anarkistisk grupp/ering som håller till i stadsdelen. Gruppen är mindre än Rouvikonas, väldigt informell och till skillnad från Rouvikonas håller dom till mer bakom kulisserna.

Under tiden som vi befinner oss i Aten försöker vi träffa så många människor som möjligt från flera olika anarkistiska grupper som finns i Exarchia idag. En större grupp som vi får kontakt med kallar sig för Rouvikonas och det är den första gruppen som vi får tala med. Rouvikonas har sin bas på K-Vox. Kortfattat är K-Vox ett ockuperat socialt center, och i avslutning till K-Vox finns även en vårdcentral som är ockuperad och drivs av anarkister och frivilliga vårdarbetare. Mer om detta kommer i en annan artikel lite längre fram. Och via olika kanaler får vi tag i en av medlemmarna ur Rouvikonas, som ber oss att komma förbi K-Vox.

Första gången vi träffar Thanasis, medlem i Rouvikonas, är en väldigt högljudd fredagskväll på K-Vox. Thanasis verkar vara glad när vi presenterar oss och är vänligt inställd till att berätta för oss om Rouvikonas, så vi bestämmer en träff dagen efter. Vi bestämmer även att vi ska besöka Distomo på lördagen. Distomo är ett anarkistiskt hangout som finns i stadsdelen Agios Panteleimonas, inte långt ifrån Exarchia. Bilda Kedjor har gjort en podcast om Distomo och det antirasistiska arbete, lyssna gärna på deras på här.

Det första vi gör dagen efter är att vi tar en promenad ner till Agios Panteleimonas tillsammans med Thanasis. Under vår promenad går vi förbi ett gammalt squat. Under tiden som det var ockuperat var det en av Athens största husockupationer och samlade den största anarkistiska demonstrationen i Aten vid den tiden. Squatet är också det som hållit längst i Aten.

Distomo är en ganska liten lokal och framför, på torget har det hängts upp banderoller och det har även arrangerats en matutdelning denna lördagen. Lite längre bort står en grupp frivilliga läkare som har satt upp en provisorisk vårdcentral. Den na ”vårdcentral” byggs upp varannan vecka här på torget och varannan vecka på ett torget i närheten som heter Victoria Square.

Thanasis berättar för oss att lekparken som vi ser på torget är också ett projekt som drivs fram av Distomo. Innan antifascisterna kom till området hade Golden Dawn (det nazistiska partiet i Grekland) tagit över en lekplats i närheten och var endast för grekiska barn. Som svar på det här öppnade Distomo en lekplats här på torget där alla barn var välkomna. Nu drivs lekplatsen av föräldrar som bor i området.

Vi frågar om hur verksamheten kring Distomo bedrivs idag, om det är lugnt eller om det är mycket konfrontationer med nazister som finns i området. Thanasis svarar att i början, när Distomo öppnade upp så var det en ganska hög grad av militans. Numera så är det mer lugnt, då nazisterna har blivit färre i området och situationen har lugnat ner sig. Militansnivån höjs och sänks efter behov helt enkelt. Just nu är det inte så många som vågar vara öppna med att dom är nazister, särskilt inte i området.

Thanasis pekar på en byggnad och förklarar att det var där som nazisterna från ett parti som heter Lepen öppnade upp ett kontor förra året. ”Dom öppnade upp

kontoret i augusti-september när det brukar vara ganska lugnt inom rörelsen. Vi kom dit och sa till dom att ni kommer åka ut innan årsskiftet och det var också vad som hände”, berättar han.

Thanasis berättar att dom gick dit ganska ofta, men att nazisterna aldrig vågade komma ut och att deras kontor övervakades av polisen. Till slut kraftsamlade Rouvikonas och gick in i byggnaden och slog upp ett stort hål i deras vägg (video) och sedan var dom borta.

En stund senare, när matutdelningen tycks vara över åker vi tillbaka till Exarchia och K-Vox där vi tar en kaffe tillsammans med Thanasis som berättar för oss att han har varit engagerad i rörelsen i ca 20 år och berättar för oss hur Rouvikonas växte fram.

Efter kravallerna 2008 och krisen som följde var det ett stort antal människor som tog sig ut på gatan och protesterade. Många som redan var engagerade i rörelsen började mer och mer avancera (Thanasis ordval) sitt engagemang och under tiden föddes många olika grupper, organisationer och initiativ. En av dom var K-Vox och på K-Vox startades 2010 en rörelse som bedrev solidaritetsarbete för politiska fångar. Ur denna rörelse, tre år senare, växte Rouvikonas fram. I början bestod gruppen av ca tio personer men och nu är dom någonstans mellan 50 och 70 medlemmar.

Vilka är det som är med i denna grupp då, undrar jag? Thanasis svarar att alla anarkister är välkomna och att dom inspireras av många olika grenar inom anarkismen.

Jag får senare veta att även marxister är välkomna i gruppen. Så länge en accepterar de anarkistiska principer som Rouvikonas är byggt på är det fritt fram att ansluta sig. Detta gäller oavsett om det handlar om frihetliga eller auktoritära marxister. Jag förstår av samtalet att det är en ganska ny organisationsform i Grekland, även om det kanske är vanligt här i Sverige att anarkister och marxister är med i en och samma grupp eller organisation så har det inte sett ut så i Grekland. Och jag undrar hur det här fungerar i praktiken, att en anarkistisk grupp välkomnar auktoritära marxister, eller snarare att auktoritära marxister vill vara en del av en anarkistisk grupp, det återstår att se eftersom att det inte har varit några auktoritära marxister som har sökt sig till gruppen än.

Marxister (oavsett auktoritära eller frihetliga) tillhör ”vänstern” men anarkister gör inte det. En medlem i Rouvikonas, som vi kan kalla för N.K, förklarar att skillanden här är att vilka som röstar och vilka som inte röstar. Det är en ganska stor fråga i Grekland. Anarkisterna röstar inte och därför anses de inte tillhöra vänsterrörelsen. Så traditionellt har marxister och anarkister inte organiserat sig i samma grupper i Grekland.

Viktigt när det kommer till samarbete med vänstern är just det antifascistiska arbetet. Thanasis är mån om att fascisterna inte får utrymme på gatan, och ju fler människor som engagerar sig emot dom desto svårare är det för fascisterna att vara

aktiva. Därför är det viktigt att även vänsterrörelsen är med och slåss mot fascismen, menar Thanasis.

När det kommer till den antifascistiska kampen så har Rouvikonas även kraftsamlat på läktarna. Numera finns det väldigt många antifascistiska huliganer i Grekland och AEKs medlemslokal ligger i Exarchia. Men ska en vara medlem i Rouvikonas är det inte okej längre att vara en del av en ”huliganrörelse” förklarar Thanasis. Detta är för att Rouvikonas ser sig själva som en ren anarkistisk grupp och tror att det skadar gruppen om huliganism tillåts, även om det är något en väljer att pyssla med utanför de organiserade. Det är helt enkelt nolltolerans mot det om en vill vara medlem eftersom att det anses gå emot de anarkistiska principerna.

Thanasis berättar att Rouvikonas kommer att rikta sin uppmärksamhet mot läkaren mer. Det är väldigt många som redan är antifascister men kanske inte är mer politiska än så som dom vill försöka värva till gruppen. Dom tror att i dom här kretsarna finns många kids från arbetarklassen som har stor revolutionär potential. Ett annat problem är den stora nazistiska närvaron på läktaren. Det är också en av anledningarna till att Rouvikonas själva kommer att öka sin närvaro. Precis som gatorna så ska läktarna vara nazifria, menar Thanasis.

Även om det antifascistiska arbetet är viktigt och brett inom Rouvikonas så är det långt ifrån allt som verksamheten består av. Många av aktionerna läggs upp på Facebook, ofta tillsammans med en video som visar delar av aktionen. För den som är nyfiken finns aktionerna uppe på Rouvikonas youtubekanal som kan ses här.

Att synas utåt och sprida anarkistisk praxis och teorier är en viktig del av kampen anser N.K. ”Vi bedriver alla frågor som är relevanta. Vi främjar anarkistiska ideal och förklara den politiska och sociala verkligheten ur en anarkistisk synvinkel, samtidigt som vi strävar efter att ge maximal publicitet åt våra ord och handlingar”, förklarar N.K. Kritiken som Rouvikonas framför inom anarkistiska rörelsen är att det ofta tenderar att bli fokus på snuhat, antifascism eller solidaritetsarbete för fångar. Medan det inte är något fel på denna typ av verksamhet, som Rouvikonas själva också bedriver, borde fler anarkistiska grupper rikta fokus åt många fler olika problem inom samhället, menar N.K.

Någonting som är viktigt för medlemmarna i gruppen är att det är en hög aktivismnivå med minst 1 aktion per vecka. Aktionerna är noga planerade och här krävs det att medlemmarna är väldigt aktiva, och det är också ett krav som Rouvikonas har när en ansöker om medlemskap. Alltså att acceptera den höga aktivitetsnivån. Som medlem förväntas du dyka upp och ställa upp på aktioner och andra aktiviteter som är planerade. Hårda krav, men det lönar sig.

Rouvikonas är en het potatis i den politiska debatten i Grekland. Det har även hänt att gruppens aktioner har diskuterats under debatter i parlamentet och media skriver frekvent om deras aktioner. Och medias bild av gruppen är inte alltid så rättvis, vilket inte förvånar mig. ”Våra aktioner har skapat en del olika reaktioner